

Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι δικαιολογίες που προβάλλουν οι ισπανικές και καταλανικές αρχές —προστασία των καταναλωτών (προστασία του μικρού εμπορίου προκειμένου να διασφαλίζεται η ύπαρξη ανταγωνιστικής προσφοράς για κάθε αγορά—, προστασία του περιβάλλοντος και του αστικού περιγύρου) δεν μπορούν να γίνουν δεκτές για τους εξής λόγους:

1. Τα κριτήρια που καθορίζει η εξεταζόμενη κανονιστική ρύθμιση δεν αποβλέπουν στην πραγματικότητα στην προστασία των καταναλωτών, όπως ισχυρίζονται οι εθνικές αρχές, αλλά στο να ευνοήσουν τον τομέα του μικρού εμπορίου εις βάρος των μεγάλων εμπορικών κέντρων διανομής. Κατά συνέπεια, τα μέτρα δεν είναι ικανά να επιτύχουν τον προβαλλόμενο στόχο καθόσον έχουν στην πραγματικότητα οικονομικό σκοπό.
2. Τα εν λόγω μέτρα βαίνουν πέραν του ότι είναι αναγκαίο προς επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων. Σε κάθε περίπτωση, εναπόκειται στις εθνικές αρχές να αποδείξουν ότι οι προβαλλόμενοι στόχοι δεν θα μπορούσαν να επιτευχθούν από μέτρα λιγότερο περιοριστικά.

Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας

(Υπόθεση C-402/08)

(2008/C 285/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: U. Wölker και V. Kovačič)

Καθής: Δημοκρατία της Σλοβενίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Σλοβενίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας (¹), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Σλοβενίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/35/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Απριλίου 2007.

(¹) ΕΕ L 143, σ. 56.

Αίτηση αναίρεσως της 23ης Σεπτεμβρίου 2008 της Trubowest Handel GmbH, Viktor Makarov κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 9 Ιουλίου 2008 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-429/04, Trubowest Handel GmbH, Viktor Makarov κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση C-419/08 P)

(2008/C 285/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσιόντες: Trubowest Handel GmbH, Viktor Makarov (εκπρόσωποι: Κ. Αδαμαντόπουλος, Ε. Πετρίτση)

Έτεροι διάδικοι στη διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των αναιρεσιόντων

Οι αναιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- Να αναίρεσει την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στο σύνολό της·
- Να κάνει δεκτή, κρίνοντας οριστικώς, την αγωγή αποζημιώσεως που ασκήθηκε δυνάμει του άρθρου 288 ΕΚ ενώπιον του Πρωτοδικείου ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου·
- Να καταδικάσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή, πέραν των δικαστικών τους εξόδων, σε όλα τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι αναιρεσιόντες, κατά τη διάρκεια της παρούσας διαδικασίας και της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσιόντες ισχυρίζονται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναρριθεί για τους εξής λόγους:

- 1) Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, από απόμειψ των συνθηκών υπό τις οποίες στοιχειοθετείται η εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας σύμφωνα με το άρθρο 288, παράγραφος 2, ΕΚ. Πρώτον, οι αναιρεσιόντες υποστηρίζουν ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει νομικό ελάττωμα καθόσον το Πρωτοδικείο δεν εξέτασε καθόλου την προσαπτόμενη παράνομη συμπεριφορά στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της αιτιώδους συνάφειας και δεν την αναζήτησε στο νομικό της πλαίσιο, ενώ όφειλε να το πράξει για να καθορίσει τη νομική ευθύνη της Κοινότητας. Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη μη εκτιμώντας ορθώς, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, την άμεση αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της συμπεριφοράς των κοινοτικών οργάνων και της ζημίας που υπέστησαν οι αναιρεσιόντες, και κρίνοντας ότι δεν υφίσταται επαρκής αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της συμπεριφοράς των κοινοτικών οργάνων και της προκληθείσας συναφώς ζημίας, για τον λόγο ότι οι αναιρεσιόντες δεν επέδειξαν εύλογη επιμέλεια και/ή το σφάλμα καταλογίζεται αποκλειστικώς στις γερμανικές αρχές.